

บทความวิจัย

การวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม*

RESEARCH AND DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY MANAGEMENT MODEL TO ENHANCE LEARNING ACHIEVEMENT AT WAT PHO SRI SUKHARAM SCHOO

สุพัตรา คชสาร

Supattra Kochasan

โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1

Organization Wat Pho Si Sukharam School Kanchanaburi Primary Educational Service Area District Office 1

E-mail: Jawsupt1@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) เพื่อนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นำผลมาการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยพบว่า 1. การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ภาวะผู้นำ, เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ, ชุมชนกัลยาณมิตร, การทำงานเป็นทีมการมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน 2.การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม สามารถสรุปได้ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ หลักการพื้นฐาน ส่วนที่ 2 เนื้อหา ภาวะผู้นำ, เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ, ชุมชนกัลยาณมิตร, การทำงานเป็นทีม, การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการตรวจสอบรูปแบบและคู่มือมีความเหมาะสม 3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเหมาะสม เป็นประโยชน์ 4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ไปใช้

* Received May 3, 2022; Revised May 30, 2022; Accepted July 14, 2022

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ปี 2562 และ ปี 2563 มีค่าเฉลี่ย 81.95 ผลต่างร้อยละ 10.61

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร, ชุมชนแห่งการเรียนรู้, เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This mixed method research aimed to 1) study the components of professional learning community management to enhance learning achievement, 2) create a model of professional learning community management, 3) present the professional learning community management model, and 4) to apply the professional learning community management model to enhance learning achievement by using qualitative research and quantitative research. Related documents were studied and experts were interviewed, then the results were brought for objective analysis. The findings of the research showed that 1) there were 6 components: leadership, learning and professional development, community of friends, teamwork and shared vision. and community development structure, 2) the model of professional learning community management of Wat Pho Si Sukharam could be summarized as part 1: introduction part, basic principles, part: 2 content, leadership, learning and professional development, community of friends, teamwork, shared vision, and community development structures, and part 3: conditions for success. The results of the assessment of the model and the manual were appropriate, and 3) the results of the assessment of the model indicated that it was appropriate and useful to enhance academic achievement. It was found that the learning achievement of Wat Pho Si Sukharam School in 2019 and 2020 had an average of 81.95, a difference of 10.61 percent.

Keywords: management style, learning community, to enhance academic achievement

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแนวใหม่เพื่อนำไปสู่ความเจริญงอกงามมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติการศึกษาอันสำคัญยิ่งในการพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ในประเทศนั้น ๆ การศึกษาเป็นพลังในการพัฒนาประเทศทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองต่อไป การพัฒนาความรู้ความคิดความประพฤติทัศนคติ ค่านิยมและ คุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547) มิติที่แตกต่างแห่งยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคความรู้ มากมายที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดการพัฒนาทาง นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วโลกที่เปลี่ยนแปลงไปยังส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน (วิจารณ์ พานิช, 2554) การเปลี่ยนเช่นนี้เป็นสัญญาณเตือนว่าการทำงานและการเรียนรู้ของ วิชาชีพครูไม่สามารถทำอย่างโดดเดี่ยวแบ่งแยกกันทำตามสายงานหรือทำงานภายในกรอบ แนวคิดเดิมที่มุ่งเน้นเนื้อหาเพื่อสอนมากกว่าการเรียนรู้ (Ministry of Education (MOE), 2017) การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีรูปแบบ และวิธีการที่ เปลี่ยนแปลงไป ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำโดยเป็นการเรียนที่เน้นความร่วมมือและ เรียนกันเป็นทีมมากกว่าจะเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์เฉพาะตนเองครูอาจารย์มีหน้าที่อำนวยความสะดวก การเรียนรู้ ครูจึงต้องเปลี่ยนจากทำงานคนเดียวเป็นการทำงานเป็นทีมกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) ความคิดเช่นเดียวกันนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศอย่าง หลากหลายที่บ่งบอกถึงผลดีที่เกิดกับครูผู้สอนและผู้เรียนจากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ วิชาชีพ (PLC) ขึ้นภายในโรงเรียน (วิจารณ์ พานิช, 2560) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่ง จะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครู ผู้บริหารจึงมีหน้าที่อำนวยความสะดวก การสร้างภาพในสมองชั้นสูง (วิเชียร ไชยบัง, 2560) การส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม โรงเรียนระดับพื้นที่ให้เกิดเป็นความร่วมมือกันเพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียน (มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล, 2557) ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพใน ประเทศไทยยังเป็นแนวคิดที่ยังไม่แพร่หลายเฉพาะกลุ่มโรงเรียนที่มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนฐานงานจริงภายในโรงเรียนเป็นหลัก และ ความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพองค์ประกอบของชุมชนแห่ง การเรียนรู้วิชาชีพในบริบทสถานศึกษาโดยหวังว่าแนวคิดนี้จะสามารถจุดประกายความสนใจใน การประยุกต์แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในโรงเรียน เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ (วรลักษณ์ ชูกาเนิต และคณะ, 2557)

เพราะฉะนั้นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนและ ภายในกลุ่มโรงเรียนจะช่วยสร้างความสามัคคีแก่หมู่คณะกระตุ้นให้เกิดการวางแผนลงมือปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติร่วมกันมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของครูทั้งโรงเรียนและสถานศึกษาก็จะมี เครือข่ายร่วมปฏิบัติภายในท้องถิ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษารูปแบบการบริหารจัดการ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม เพื่อผลลัพธ์แห่งการสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม
3. เพื่อนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวิจัยผสมผสาน (Mixed method) การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาชาววัง จำนวน 6 คน ครูผู้สอน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม จำนวน 12 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามจำนวน 7 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และการตรวจสอบเครื่องมือกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, L. J., 1990) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .9

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาจากตำรา เอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกผลการวิเคราะห์เอกสาร
2. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์
 - 2.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง
3. การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จากผู้บริหาร และครูผู้สอน

ดำเนินการโดยทำหนังสือเพื่อและส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมด้วยตนเอง จำนวน 31 ฉบับ ได้ตอบกลับมา จำนวน 31 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3. การวิเคราะห์คะแนนคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวมสำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 – 5.00 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามในระดับน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis : EFA) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principle component analysis : PCA) ด้วยการหมุนแกนแบบเอียง (oblique rotation) (แบบมุมแหลม) ด้วยวิธีพรอแมกซ์ (Promax rotation) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าน้ำหนักที่มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (practically significant) มีค่าไอเกน (eigen values) ที่มากกว่า 1 และมีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจำนวนตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามเกณฑ์ของไกเซอร์ (Kaiser's Criterion) (Kaiser's Criterion, 2001)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
 - 1.1 ค่า IOC (Item Objective Congruence)
 - 1.2 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA)

ผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม ได้ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ภาวะผู้นำ, เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ, ชุมชนกัลยาณมิตร, การทำงานเป็นทีม, การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน

2. การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการพื้นฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม

ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ, เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ, ชุมชนกัลยาณมิตร, การทำงานเป็นทีม, การมีวิสัยทัศน์ร่วม และโครงสร้างการพัฒนาชุมชน

ส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จ

2.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม สรุปได้ว่า การยืนยัน

รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมนั้น รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามมีความเหมาะสม

2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม พบว่า โดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ไปใช้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ย 71.34 และ ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ย 81.95 เมื่อพิจารณาผลต่างของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2562 อยู่ร้อยละ 10.61

อภิปรายผล

ในการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย แยกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม และการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม พบว่า องค์ประกอบมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ภาวะผู้นำ องค์ประกอบที่ 2 เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร องค์ประกอบที่ 4 การทำงานเป็นทีม องค์ประกอบที่ 5

การมีวิสัยทัศน์ร่วม และองค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการพัฒนาชุมชน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ในสภาพปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้สถานศึกษามีการปรับปรุงให้เข้ากับยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยเฉพาะการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งในปัจจุบันวิชาชีพมีความสำคัญ ตลอดจนความต้องการของชุมชนยังคงมีความต้องการให้ผู้เรียนที่มีความสามารถ เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น องค์ประกอบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม มีอยู่ใน 6 องค์ประกอบดังกล่าวซึ่งครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาในการพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ผลการตรวจสอบรูปแบบ สรุปได้ว่า การยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามและ คู่มือการใช้มีความเหมาะสม

3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม พบว่า มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ไปใช้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขารามปีการศึกษา 2563 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 81.51 เมื่อพิจารณาผลต่างของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2562 อยู่ร้อยละ 10.61

สรุป/ข้อเสนอแนะ

รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำเร็จได้ต้องผสมผสานหลายองค์ประกอบ ควรมีการทบทวนหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา มีการทบทวนเชิงสถิติเกี่ยวกับปัจจัยการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ส่งผลต่อเป้าหมายของการพัฒนาสถานศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาแนวทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมาย และมีการศึกษาเชิงสำรวจโดยนำรูปแบบการบริหารจัดการ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดการพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบที่เหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (5thed) New York: Harper & Row.
- Kaiser's Criterion. (2001). Using Multivariate Statistics. New York: Harper&Row Publishers.
- Ministry of Education (MOE). (2017). Teachers-The Heart of Quality Education. เรียกใช้เมื่อ 22 May 2019 จาก <http://www.moe.gov.sg/media/press/2017/03/teachers-the-heart-of-quality.php>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8) กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED), 9(3) 392-406.
- วรลักษณ์ ชูกาเน็ต และคณะ. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. HatyaiJournal, 12(2) : 123-134.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ตลาดพลับลิเคชั่น จำกัด.
- วิจารณ์ พานิช. (2560). สอนอย่างไรในศตวรรษที่ 21. เรียกใช้เมื่อ 22 พฤษภาคม 2562 จาก http://elc.psu.ac.th/elcpsu_2012/phocadownload/ppt_seminar/130325_teach_in_21/130325_teach_in_21.pdf
- วิเชียร ไชยบัง. (2560). PBL อย่างโรงเรียนนอกกะลา. เรียกใช้เมื่อ 22 พฤษภาคม 2562 จาก http://lamplaimatpattanaschool.blogspot.com/2012/07/blog-post_21.html.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2547). การนิเทศภายในสถานศึกษาประถมศึกษาอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.